

Ztroskotanci

Poutníci

Kdysi jsem chtěl do světa jít
vzpomínky zahnat přestat pít
Nikdy jsem nesplnil svůj cíl
spíš jsem propil větší díl

Toho co nám pánbůh dal aby si to jednou vzal
Já tisíckrát snad ženám lhal
jen jedné věrnost přísahal
Pak náhle dozněl její smích
jak řekly čáry na dlaních
Ty čáry co jí pánbůh dal aby si je jednou vzal

Teď přes prsty hledí na nás
myslí že život žijem snáz
Taky už nejsem kluk co chtěl
jít za hlesem co v uších zněl

Za tím co nám pánbůh dal aby si ho jednou vzal
Po ní jsem nechtěl jiné znát
neumím lásku dvakrát dát
tak piju s kamarádem svým
co chtěl být kdysi pocestným

Vyschly slzy v hrdlech poušť tak nám nalej jenom houšť - ztrosk
otancům